

Sygn. akt II KZ 15/14

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

w sprawie **B. M.**

skazanego z art. 163 § 1 pkt 1 i 2 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 7 maja 2014 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącej Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 13 marca 2014 r., sygn. akt II AKo [...],

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania karnego zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w P.

z dnia 17 września 2013r., sygn. akt IV Ka [...],

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem na podstawie art. 120 § 1 k.p.k. odmówiono przyjęcia wniosku skazanego B. M. o wznowienie postępowania w sprawie II K [...] Sądu Rejonowego w B., albowiem skazany wezwany do usunięcia braku formalnego pisma nie zastosował się do wezwania.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył skazany B. ., który nie precyzując zarzutu odwoławczego wskazał, iż wezwania do usunięcia braku formalnego wniosku o wznowienie nie otrzymał, gdyż „od 16 listopada 2013 r. pomieszkuje przy ul. C. [...]”, zaś pisma były „mylnie kierowane na adres ul. C. [X.]” (k. 395).

Skazany wniósł o ponowne wezwanie skierowane na właściwy adres oraz ponowne wyznaczenie „solidnego adwokata” (k. 395).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W dniu 13 grudnia 2012 r. w Prokuraturze Rejonowej w B. - B. M. na piśmie otrzymał pouczenie między innymi o obowiązku wynikającym z treści art. 75 § 1 k.p.k., mianowicie iż oskarżony, który pozostaje na wolności, jest obowiązany zawiadamiać organ prowadzący postępowanie o każdej zmianie miejsca swego zamieszkania lub pobytu trwającej dłużej niż 7 dni.

Obowiązku tego formalnie skazany nie wypełnił, a więc trafnie uznano, że otrzymał wezwanie do usunięcia braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania, stosownie do treści art. 133 § 1 i 2 k.p.k. Braku formalnego w postaci sporządzenia i podpisania wniosku przez adwokata lub radcę prawnego dotychczas nie usunął.

Niezależnie od powyższego, Sąd Najwyższy zauważył, że wznowienie postępowania karnego może nastąpić jedynie ze ściśle określonych powodów, zaś wnioszek skazanego w ogóle nie wskazuje na okoliczności mogące stanowić powód do wznowienia, zatem należało odmówić przyjęcia takiego wniosku bez wszczynania procedury na podstawie art. 120 § 1 k.p.k. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 maja 2009 r., III KZ 22/09, OSNKW 2009, nr 7, poz. 59).

Podsumowując, Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.

[aw]